

Marskandisere paabudt at føre Bøger over, hvad der indgaar og udgaar af deres Forretning, hvilket vel Pantelaanere har været vant til, men ikke Marskandisere. Dette, at en Sælger muligvis vil blive afkrævet Angivelse af sit Navn, naar han vil sælge brugte Sager, vil sikkert bidrage til at afholde Mennesker, som paa uhæderlig Maade er kommet i Besiddelse af disse Ting, i at søge at afsætte dem og vil saaledes indirekte modarbejde Tyveri. For det andet kan der gives Regler om, at visse Genstande kun under særlige Betingelser maa købes eller modtages til Pant. Det kunde jo navnlig faa Betydning for den store Trafik med Cykletyverier, om der blev truffet en ganske særlig Bestemmelse vedrørende Pantsætning eller Salg af brugte Cykler, f. Eks. at man ikke kan sælge eller bortpante saadanne uden at kunne legitimere sig eller kunne præstere et Købebevis eller noget andet lignende Dokument, der godtgør, at man er berettiget til at disponere over vedkommende Cykle. Det vil maaske nok medføre nogen Ulejlighed for alle, som handler med Cykler, men det uhyre store Cykletyveri, som foregaar her i Landet, og som jo næsten maa siges at være en Landeplage, saa at ingen Ejers af en Cykle nogen Sinde ved sig sikker, hvad enten Cyklen er laaset eller ej, staa i af lukket Rum eller ej, gør det ønskeligt, at man paa dette Omraade, der virkelig maa siges at være af nogen Betydning for Menigmand, træffer Beskyttelsesforanstaltninger. Saaledes som Færdselsforholdene nu en Gang er her i Landet, bør Loven yde Befolkningen den bedst mulige Støtte i denne Henseende. Om der, som i § 14 anført, skal være en Sondring mellem det at gøre Forretning ved Handel med Cykler og enkeltvis Salg af Cykler, er et Spørgsmaal, som jeg synes maa tages under Overvejelse i et Udvalg. En tredie og meget vigtig Bestemmelse, der skal optages i Regulativerne er den, at saavel Pantelaanere som Marskandisere skal i en bestemt Tid opbevare den købte eller pantsatte Genstand i deres Forretning. Dette, at Erhververen ikke straks kan afsætte de købte Sager, vil i høj Grad skærpe hans Interesse for at undgaa at købe stjaalne Sager, idet han meget let vil komme til at lide Tab paa disse, naar han skal beholde dem i sin Butik en hel eller halv Uge, og det i den Tid viser sig at være Tyvekoster, som han med Tab maa aflevere. Som Forholdene er for Øjeblikket, lyder Rapporten som oftest, naar Politiet har henvendt sig til en Marskandiser angaaende Tyvekoster, paa, at Genstanden er straks bortsolgt til en ukendt Køber.

Foruden at søge at øge Retssikkerheden og forhindre Pantsættelse og Salg af Tyvekoster har Lovforslaget en anden og i mine Øjne langt den vigtigste Side og Opgave, nemlig at værne om de ubemidlede, saa at disse ikke i deres Nødtilstand trykkes ned af ublu Renter. Det bestemmes i § 15, at ingen Pantelaaner maa tage mere end 5 pCt. i Rente om Maaneden, og at Politiet i den enkelte Retskreds har Myndighed til at nedsætte Renten, hvor der findes saa faa Pantelaanere, at dette maa anses for berettiget. Lovforslaget giver endvidere den vigtige Regel, at ingen ny Bevilling kan udstedes, før Renten er nedsat til $1\frac{1}{2}$ pCt., og at efter 1940 maa ingen Pantelaaner tage mere end $1\frac{1}{2}$ pCt. i Rente om Maaneden. Man kan maaske og med nogen Ret, synes jeg, sige, at 5 pCt. maanedlig, altsaa 60 pCt. aarlig, er en meget høj Rente, og selv om dertil kunde siges: ja, men for Tiden tages der 10 pCt., og det er derfor en meget stor Nedsættelse, naar der herefter kun maa tages 5 pCt., er det dog kun en ringe Trøst, synes det mig, for dem, som det gaar ud over. Paa den anden Side maa man jo se paa, at hele Lovforslagets Tendens gaar i Retning af at nedsætte Renten saa snart som muligt under de 5 pCt., og Lovforslaget giver Politimyndighederne Ret til efter de Oplysninger, de kan forskaffe sig om de vedkommendes Om sætning, at nedsætte Renten naar som helst. Det vil være et meget vigtigt Spørgsmaal, som man kan overveje i Udvalget, hvorvidt man kan tænke sig mulig at gaa til en større Nedsættelse af Renten end til de 5 pCt., og om ikke Aarstallet 1940, da de $1\frac{1}{2}$ pCt. skal være indført, muligvis kan fremrykkes. Naar man ser, hvorledes Forholdet er i andre Lande, f. Eks. Tyskland og Svejt, hvor Renten ligger mellem 1 og 2 pCt., bliver det saa meget mere klart, at vi i høj Grad trænger til at faa disse for den ubemidlede Del af Befolkningen saa ugunstige Forhold ændret og forbedret.

Paa den anden Side er det et Spørgsmaal, som jeg synes fortjener Overvejelse, om Samfundet er tjent med alle disse private Pantelaanere, der alt for ofte tager for høje Renter af de ubemidlede. Selv om maaske mange i en ulykkelig Stund derved kan faa en lille Hjælp til at komme ud over den øjeblikkelige Nød, er det dog, det maa vi sige, en meget kostbar Hjælp, og naar Fristen er udløbet, ejer mange ikke de fornødne Midler til at løse Panterne hjem, og Hjemmet tømmes mere og mere for alt dets vigtigste Bohave. Eller lad os tænke os, hvorledes Mænd og Kvinder sætter